

De Via Alpina 1: langs de beroemde toppen van Berner Oberland

Ik heb al zoveel boeken gelezen over de Eiger en zijn historische beklimmingen, over de noordwand, over snelheidsrecords die almaar scherper worden. Nog nooit zag ik de berg in levende lijve. De eerste dag van deze wandelweek leidt mij naar "de berg" en de volgende dag loop ik zelfs onder de wand door.

DE BÄRENTREK

Naar aanleiding van 20 jaar Via Alpina 1 in Zwitserland ben ik uitgenodigd op de "Bärentrek", de achtdaagse doorsteek van Berner Oberland waar je geen beren tegenkomt maar wel wandelt langs gletsjers en de beroemde vierduizenders van de Alpen zoals Jungfrau, Mönch, Finsteraar- en Aletschhorn. En langs historische plaatsen waar je de begintijd van het toerisme nog voelt. Ik stap vijf dagen van Meiringen tot Adelboden. In Zürich neem ik de trein, via Bern en Interlaken bereik ik Meiringen. Het valt op hoe perfect alles hier is georganiseerd, wat een communicatie, de NMBS mag in de leer komen. Bij het verlaten van Zürich zie je overal groen tussen de huizen en appartementen. En het groen blijft en weerspiegelt zich in de rivieren en meren. De trein rijdt langs het immense Thun en Brienz-meer, een rijkdom aan water. Boven Interlaken zweven parapenters. De natuur is hier echt wel overweldigend, op de trein begint het al te kriebelen.

KIEZEN IS ALTIJD EEN BEETJE VERLIEZEN

Thuis heb ik de kaarten voor de tocht gedownload via de app van Schweizmobilplus, zo kan ik deze onderweg gebruiken zonder mobiel netwerk. In het hotel in Meiringen krijg ik alle verdere informatie, de logies voor de volgende dagen, uitwijkmogelijkheden bij slecht weer, alternatieven en mogelijke bezienswaardigheden. Mijn bagage wordt vervoerd, ik hoef enkel een dagrugzak mee te nemen en onderweg vind ik bijna altijd drinkbaar water.

Bij het vertrek vraagt de hoteleigenaar naar mijn plannen. Ik wou de bus nemen tot het Rosenloui hotel, Unesco werelderfgoed, daar de gletsjergrot bezoeken, daarna stappen tot de Grote Scheidegg en afdalen naar Grindelwald. Hij raadt mij aan het honderdjarig treintje te nemen naar de Reichenbachschlucht (waar Sherlock Holmes verongelukte), vandaar de wandeling aan te vatten en in plaats van direct af te dalen de rondweg te nemen tot de lift van First. Het treintje vertrekt pas om negen uur en het korte stuk is eigenlijk niet de moeite. De wandelweg loopt door het bos en kruist vaak de weg van Meiringen naar Schwarzwaldalp, hier kan je overstappen op de bus naar Grindelwald.

EIGER-MÖNCH-JUNGFRAU

Ik drink koffie op het terras van het Rosenloui hotel, je voelt de grandeur van weleer. Voor de gletsjergrot is het te laat, ik wandel langs de oude houtzagerij en vervolg mijn pad. Vanaf hier wordt het een alpine pad, eerst door het bos, vervolgens over weiland tot de Grote Scheidegg. Blijkbaar een geliefd doel voor vele fietsers. Een jong Amerikaans koppel uit Montana vraagt of ik een foto wil nemen met op de achtergrond de Eiger. Ik zag hen bij het vertrek in Meiringen, zij wandelden langs de Reichenbachslucht tot de immense waterval. Dan de bus naar Rosenloui waar ze de gletsjergrot bezochten. We hebben elkaar af en toe gekruist. Zij gaan voor de hele Via Alpina en slapen deze avond in een hotel in First. Morgen hebben ze een rustdag in Grindelwald.

De rondweg tot First is werkelijk prachtig, het zicht op de Schreckhorn, Wetterhorn, Eiger en Mönch zal ik niet vlug vergeten. En hoewel eind augustus, ligt er nog steeds een kleurrijk bloementapijt. Ondanks de vele Aziatische en Arabische toeristen, heeft Grindelwald toch zijn charme behouden. Mijn hotel ligt op de flanken boven het dorp, het avondmaal op het terras met zicht op de Eiger tot de zon ondergaat, doet mij de vermoeidheid van de eerste stapdag vergeten.

Er heerst een gezellige drukte aan het station van Grindelwald. De meeste mensen nemen de trein tot Kleine Scheidegg, waar de Jungfraubahn hen wacht. Tot nu toe de hoogste Europese spoorweg: de trein brengt je naar 3454 meter, naar een enorme gletsjerwereld omringd door bergen en bergen. Ik rijd tot Alpigen, neem niet de Via Alpina maar kies het pad dat langs de Eigerwand loopt.

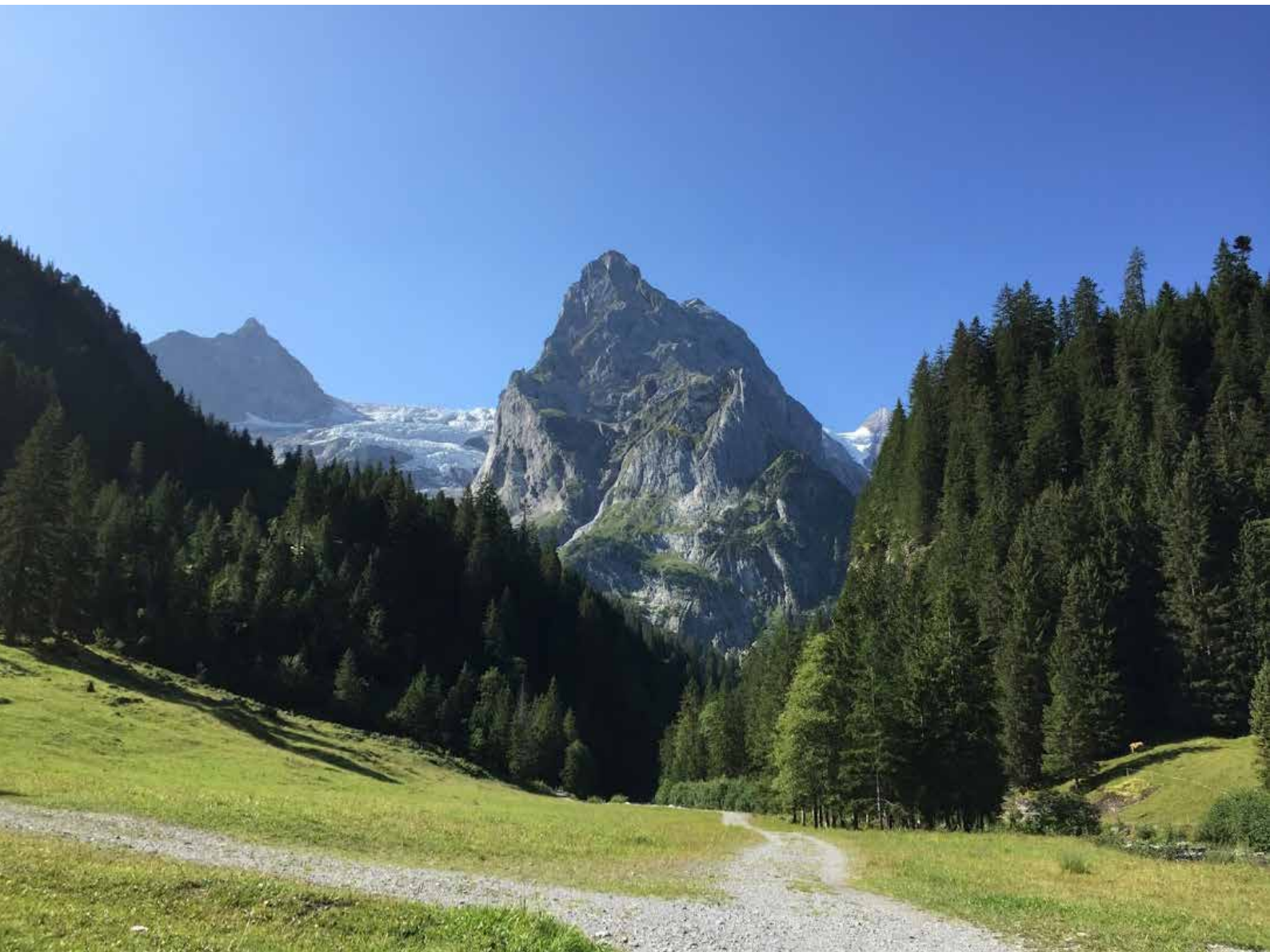
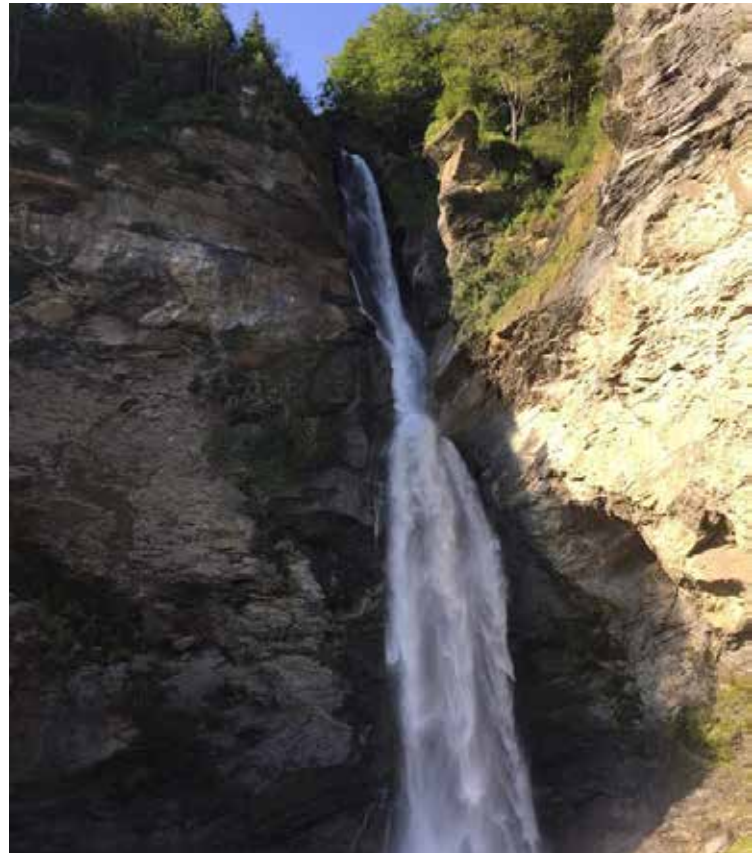
“Goethe was onder de indruk van de vele watervallen, hij schreef er een gedicht over: Gesang der Geister über den Wassern....”

Ik voel me enerzijds heel nietig en anderzijds heel gelukkig dat ik hier kan zijn. Het enige minpunt zijn de helikopters die af en aan vliegen, er wordt nog druk gebouwd rond de Kleine Scheidegg. De afdaling naar Wengen gaat vlot, door bos en weilanden waar men volop aan het maaien is, de geur van vers hooi blijft hangen. Ik ben benieuwd naar het Palace Intersoc hotel, waar ik al zoveel over gehoord heb. Inderdaad een mooi gelegen hotel, een beetje vergane glorie maar met zicht op de drie mastodonten.

DOMME FOUT

Wengen is, net zoals Zermatt, autovrij en enkel met de trein bereikbaar. Daarom moet mijn bagage voor acht uur bij de receptie worden gezet, ze wordt per trein naar Lauterbrunnen vervoerd. Ik wil vroeg vertrekken, want vanaf de middag geeft men onweer en Griesalp is een tien uur wandelen met een steile klim naar de Sefinenfurgge en een afdaling van 1500 meter. Bij het ontbijt besef ik dat mijn portefeuille in de bagage zit en deze is al op de trein. De hotelbediende wil niet dat ik de rekening via overschrijving vereffen, ik moet ter plaatse betalen. Dus over en weer, daardoor vertrek ik meer dan een uur later en neem ik de alternatieve weg met een bezoek aan Lauterbrunnen. De naam zegt het zelf: gekend voor zijn vele watervallen, het water gutst over de rechte rotswanden honderden meters diep. Zelfs Goethe was onder de indruk, hij schreef er een gedicht over: *Gesang der Geister über den Wassern*. Met de trein en bus bereik ik daarna Kiental Dorf en wandel via een mooi bospad dat de rivier volgt naar Griesalp. Het pad maakt deel uit van de Blumlisalp ronde en wordt in de winter op sneeuwschoenen gedaan. Vandaag achtervolgt pech mij, halverwege is het pad afgesloten wegens steenslaggevaar en moet ik langs de baan. Het laatste stuk langs de Pochen Gorge is vrij steil, een wonder dat de postbus hierop geraakt. Griesalp behoort tot het Unesco werelderfgoed Jungfrau-Aletsch-Bietschhorn en is een mooi bewaard geheim.

MIST EN REGEN

De hemelsluizen gaan pas om vier uur open, gevolgd door een hevig onweer. Er is niemand om ze weer te sluiten. 's Morgens vergezelt mist de regen. Bij het ontbijt ontmoet ik een jong koppel uit Luzern, zij bepalen hun eigen etappes op de Via Alpina, zij vinden zeven uur stappen meer dan genoeg. Hun bagage wordt vervoerd met postbus en trein en zij overnachten in hutten. Zij belden met de wirt van de Blumlisalp hut: het is geen probleem om naar boven te komen, maar de afdaling is af te raden, boven sneeuwt het. Vandaag zou de koningsetappe worden met het hoogste punt van de Via Alpina en zicht op Blumlisalp, Fründen- en Doldenhorn, gevolgd door een afdaling langs de diepblauwe Oeschinensee, ontstaan door een rotsverschuiving. Hier is overnachten in een hotel een nadeel, ik moet naar beneden, het hotel in Kandersteg is gereserveerd, ik moet de alternatieve weg nemen. Ik loop op de panoramaweg hoog boven het Kanderdal door bossen en weiden in mist en regen, de mist weerkaatst het geluid van mijn voetstappen. Soms hoor ik een koebel en duiken er plots koebeesten op, de enigen die ik vandaag te zien krijg. Rond twee uur heb ik af en toe een venster op het dal en het is droog wanneer ik Kandersteg bereik. De sauna en het zwembad in het mooie Belle Epoque hotel doen deugd. Kandersteg is gekend voor de autotrein door de Lötschenberg tunnel, via Goppenstein bereik je gemakkelijk Wallis en Italië.

De laatste stapdag, staalblauwe hemel. Wanneer ik om acht uur vertrek, is het nog een beetje fris, vooral het eerste uur door het bos. Ik maak een praatje aan een alm, de vrouw des huizes komt net toe met brood en taart. Zij heeft de kinderen naar school gebracht, van midden mei tot eind september blijft het gezin boven. Zij heeft een restaurant, haar man houdt koeien van meerdere boeren bij en maakt kaas. Over glooiende bergweiden met grappige koeienpoortjes stap ik naar de Bunderchrinde. Eens op de traversé is het uitkijken: het pad is nat, met losse stenen en soms slechts een voet breed. Toch even de top meenemen met als beloning, noordoost de glinsterende Oeschinensee met Blumlisalp en zuidwest de Wildstrubel met Adelboden dat rustig slaapt in de zon. Het begin van de afdaling is steil en ook hier is het glad door de regen van de vorige dagen. Het hotel is weer een pareltje, een beetje boven het toeristische centrum met zicht op de rotstorens van de Bunderchrinde. Grote houten beren houden de wacht aan de deuren van de winkels met mooi houtsnijwerk.

20 JAAR VIA ALPINA

In 2019 vierde de Zwitserse Via Alpina haar 20ste verjaardag. De nationale lange afstandsrouten nr. 1 maakt deel uit van het netwerk van vijf lange afstandspaden met dezelfde naam. Vijf lange afstandspaden doorheen acht Alpenlanden van Triëste naar Monaco, via Slovenië, Oostenrijk, Duitsland, Liechtenstein, Zwitserland, Italië, Frankrijk en tot slot Monaco. Totaal 342 etappes over een afstand van 5000 kilometer. In Zwitserland gaat de route van Vaduz naar Montreux in 19 etappes en 370 km. Ze loopt via zes Zwitserse kantons met elk hun eigen geologie, cultuur en karakter. De paden zijn goed aangeduid, de gids Hiking in Switzerland bevat alle informatie voor onderweg. Slapen kan van eenvoudige berghutten tot meer luxueuze hotels. De toeristische sites zijn druk maar eens daarbuiten is het rustig genieten van de prachtige natuur en overweldigende bergwereld. Het openbaar vervoer is prima georganiseerd tot in de kleinste dorpen en bij het op- en afstappen van de bus zegt iedereen goedendag. Eind augustus, begin september kwam ik op deze vijfdaagse tocht slechts twee koppels tegen. Zij volgden niet de voorgestelde etappes maar stippelden hun eigen trail uit. Zo kunnen de etappes opgesteld worden in functie van eigen kennis en conditie. ▲

REISWIJZER

Beste seizoen

juni – september.

In juni kan er nog veel sneeuw liggen, zeker op de passen en eind september worden de dagen korter.

Bereikbaarheid

Je kunt de tocht op vele plaatsen starten, Zwitserland is goed bereikbaar met de auto en het openbaar vervoer.

Met trein:

<https://www.b-europe.com/NL/Bestemmingen/Zwitserland>

Naast de traditionele maatschappijen geeft deze site goedkope mogelijkheden: www.omio.nl

Vervoer ter plaatse: <https://www.sbb.ch/de/>

Als je langer verblijft, is het interessant een dagpas/abonnement te nemen, hiermee krijg je ook korting op de liften. Hotels geven ook kortingskaartjes voor allerlei zaken.

Informatie en kaarten

Op www.myswitzerland.com vind je alle informatie over de indeling van de etappes, overnachting- en bevoorrading mogelijkheden, ...

Kaarten kan je downloaden via de App van SwitzerlandMobility www.schweizmobilplus.ch

Gids: Hiking in Switzerland, Via Alpina 1. AT Verlag ISBN 978-3-03800-405-9

Organisatie en ondersteuning van de tocht (o.a. vervoer van bagage): Eurotrek AG www.eurotrek.ch

Materiaal

Alles wat nodig is voor een meerdaagse hooggebergtetocht. Afhankelijk van de condities zijn een lichtgewicht piolet en stijgijsers aanbevolen.

Ook op myswitzerland.com vind je info betreffende het materiaal.

